

Naar man ser, at Gennemsnitslønnen for Murersvende og Tømrersvende her i København, som jeg nævnte forleden, endnu ligger over 3 Kr. i Timen, medens Time-lønnen i Provinsen er mere end 1 Kr. lavere, og naar man samtidig ser, at Arbejdsløsheden i Byggefagene her i København den 30. September i Aar var 29 pCt., medens den i Provinsen kun var 23,6 pCt., saa taler dette, forekommer det mig, i nogen Grad for, at de særdeles højt opskruede Arbejdslønninger medvirker til at skabe Arbejdsløshed i Danmark.

Hvis Socialdemokratiet, maaske i Forbindelse med det radikale Venstre, kunde gennemføre det Princip, at en Arbejder ikke skal tage Arbejde, der ligger under det Løniveau, hvorpaa det Arbejde befandt sig, som han har forladt, kunde man sikkert holde Arbejdslønnen oppe her i Danmark; men Resultatet vilde uvægerlig blive, at der blev mindre og mindre Arbejde at udføre for arbejdsvillige Hænder. Man kommer nu en Gang ikke udenom den gamle Regel, at Prisen retter sig efter Forholdet mellem Tilbud og Efterspørgsel. Denne Regel maa man i alle de frie Erhverv bøje sig for. Kan man ikke sælge sine Varer i det mindste til Produktionsprisen, bliver man nødt til at standse Produktionen; og hvis Socialdemokraterne fremdeles kunde holde Arbejdslønnen saa højt oppe, at Varnes Pris ikke kunde dække Produktionsomkostningerne, vilde Resultatet blive stigende Arbejdsløshed og større og større Krav om, at Stat og Kommune skulde sætte offentlige Arbejder i Gang. Der er en gammel anerkendt Sætning, som siger, at ingen mægter at løfte sig selv ved Haaret, og denne Sætning gælder ikke blot for den, der er skaldet, men ogsaa for den mest haarfagre, hvad enten han har Haarene paa Hovedet eller under Hagen. Men hvis man fastholdt det Princip, som man fra Socialdemokratiets Side ønsker at fastholde, vilde det i Virkeligheden være det samme som at forlange af Folk, at de skulde løfte sig selv ved Haaret. En Fastholdelse af det Princip vil i Virkeligheden være til Skade baade for Samfundet i dets Helhed og til Skade for de Arbejdere, for hvis Skyld man ønsker at fastholde Princippet.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard kom i Gaar ind paa de Betragtninger om Valuta-

situationen i Danmark, som jeg forleden sluttede min Tale med. Det ærede Medlem optraadte der som Vaabendrager for det ærede Medlem Hr. Hauge, som jeg havde angrebet. Det er selvfølgelig paaskønnelsesværdigt af det ærede Medlem at paatage sig den Opgave at forsvare det ærede Medlem Hr. Hauge i Stedet for at lade ham selv eller en af hans Partifæller besørge Forsvaret; men jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Hauge selv kunde have besørget sit Forsvar ikke saa lidt bedre end det ærede Medlem Hr. Dahlgaard. Men det ærede Medlem Hr. Dahlgaard paatog sig altsaa Opgaven, og det ærede Medlem Hr. Hauge maa jo være ham taknemmelig derfor.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard søgte at komme udenom den Kendsgerning, som det er, at efter at Valutaraadet er bortfaldet, efter at den frie Handel er kommet til at virke, har den danske Krone Maaned for Maaned hævet sig, indtil den staar saa højt, at der nu ikke mere ankes over, at den staar for lavt. Men det ærede Medlems Udtalelser var saa ejendommelige, at jeg kunde fristes til at citere en enkelt af dem. Det ærede Medlem siger: „Saa fortsætter det ærede Medlem“ — nemlig jeg — „med at citere det ærede Medlem Hr. Hauge: „Vi vil da med Sikkerhed arbejde os hen til det Tidspunkt, da det ikke længere betaler sig at indføre Varer fra Ulandet, og vi er som Følge deraf ikke længere i Stand til at eksportere og importere med Fordel“. Og — fortsætter det ærede Medlem Hr. Dahlgaard — „det ærede Medlem ser sig igen sejrbevidst om. Jeg ser ingen Grund dertil, for det er netop den Situation, vi staar i for Øjeblikket“. Det drister det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sig altsaa til at staa paa Folketingets Talerstol og udtale: Vi er i en Situation, hvor man ikke længere kan indføre og udføre med Fordel! Paa Folketingsmedlemmernes Pladser omdeles der hver Maaned et lille rødblaåt Hæfte: Handelsefterretninger om vort Lands Indførsel og Udførsel. Ser man paa Tallene i dette Hæfte, vil man komme til et ganske andet Resultat, end det ærede Medlem Hr. Dahlgaard kommer til, naar han udtaler, at vi ikke længere med Fordel kan indføre og udføre. Hvorledes er Forholdene da? Man vil se, at i Aaret 1919 var vor Handels-